

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

17. prosinca 2014.*

„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma – Zamrzavanje financijskih sredstava – Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava – Pozivanje na teroristička djela – Nužnost odluke nadležnog tijela u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931 – Obveza obrazlaganja – Odgoda učinaka poništenja“

U predmetu T-400/10,

Hamas, sa sjedištem u Dohi (Katar), koji zastupa L. Glock, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje su zastupali B. Driessen i R. Szostak, a zatim B. Driessen i G. Étienne, u svojstvu agenata,

tuženika,

koje podupire

Europska komisija, koju su zastupali M. Konstantinidis i É. Cujo, a zatim M. Konstantinidis i F. Castillo de la Torre, u svojstvu agenata,

intervenijent,

prvotno povodom zahtjeva za poništenje Obavijesti Vijeća upućene osobama, skupinama i subjektima koji se nalaze na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) Vijeća br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma (SL 2010, C 188, str. 13.), Odluke 2010/386/ZVSP Vijeća od 12. srpnja 2010. kojom se ažurira popis osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (SL L 178, str. 28) i Provedbene uredbe (EU) br. 610/2010 od 12. srpnja 2010. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1285/2009 (SL L 178, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja,

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: N. J. Forwood, predsjednik, F. Dehousse (izvjestitelj) i J. Schwarcz, suci,

tajnik: C. Kristensen, administratorica,

* Jezik postupka: francuski

nakon rasprave održane 28. veljače 2014. i zatvaranja usmenog dijela postupka 9. travnja 2014.,

uzimajući u obzir odluku od 15. listopada 2014. o ponovnom otvaranju usmenog dijela postupka te nakon njegova zatvaranja 20. studenoga 2014.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Dana 27. prosinca 2001. Vijeće Europske unije donijelo je Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (SL L 344, str. 93.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 1., str. 11.), Uredbu (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma (SL L 344, str. 70.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 1., str. 5.) kao i Odluku 2001/927/EZ kojom se utvrđuje popis iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 (SL L 344, str. 83.).
- 2 „ *Hamas-Izz al-Din al-Qassem (terorističko krilo Hamasa)* “ pojavljuje se na popisima priloženima Zajedničkom stajalištu 2001/931 i Odluci 2001/927.
- 3 Ta su dva instrumenta redovito ažurirana u skladu s člankom 1. stavkom 6. Zajedničkog stajališta 2001/931 i člankom 2. stavkom 3. Uredbe br. 2580/2001 te je „ *Hamas-Izz al-Din al-Qassem (terorističko krilo Hamasa)* “ ostao na popisima. Od 12. rujna 2003. subjekt koji se nalazi na popisima nosi naziv „ *Hamas (uključujući Hamas-Izz al-Din al-Qassem)* “.
- 4 Dana 12. srpnja 2010. Vijeće je usvojilo Odluku 2010/386/ZVSP kojom se ažurira popis osoba, skupina i subjekata na koje se odnose članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 (SL L 178, str. 28.) i Provedbenu uredbu (EU) br. 610/2010 o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 1285/2009 (SL L 178, str. 1.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz srpnja 2010.).
- 5 „ *Hamas (uključujući Hamas-Izz al-Din al-Qassem)* “ se nastavio nalaziti na popisima sadržanima u tim aktima.
- 6 Dana 13. srpnja 2010. Vijeće je u *Službenom listu Europske unije* objavilo Obavijest upućenu osobama, skupinama i subjektima koji se nalaze na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 (SL C 188, str. 13., u daljnjem tekstu: Obavijest iz srpnja 2010.).

Postupak i novi razvoj događaja tijekom postupka

- 7 Podneskom koji je tajništvo Općeg suda zaprimilo 12. rujna 2010. tužitelj Hamas podnio je predmetnu tužbu.
- 8 U svojem zahtjevu tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
  - poništi Obavijest iz srpnja 2010. i akte Vijeća iz srpnja 2010.;
  - naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

- 9 Podneskom koji je tajništvo Općeg suda zaprimilo 21. prosinca 2010. Europska komisija zatražila je intervenciju u potporu zahtjeva Vijeća. Zahtjev je prihvaćen rješenjem predsjednika drugog vijeća Općeg suda od 7. veljače 2011.
- 10 Dana 31. siječnja 2011. Vijeće je usvojilo Odluku 2011/70/ZVSP kojom se ažurira popis osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 (SL L 28, str. 57.), a na temelju koje je tužitelj zadržan na popisu, kao i Provedbenu uredbu (EU) br. 83/2011 o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 610/2010 (SL L 28, str. 14.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz siječnja 2011.)
- 11 Vijeće je u *Službenom listu Europske unije* 2. veljače 2011. objavilo Obavijest upućenu osobama, skupinama i subjektima koji se nalaze na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 (SL 2011, C 33, str. 14.).
- 12 Dopisom od 2. veljače 2011., priopćenim tužitelju 7. veljače 2011., Vijeće je potonjem uputilo obrazloženje njegova zadržavanja na popisu.
- 13 Dopisom od 17. veljače 2011., koji je tajništvo Općeg suda zaprimilo istoga dana, tužitelj se pozvao na akte Vijeća iz siječnja 2011. i dopis od 2. veljače 2011. Ustvrdio je da ostaje pri razlozima navedenima u svojoj tužbi protiv tih akata i da će razraditi svoje primjedbe na obrazloženje njegova zadržavanja na popisu koje mu je priopćeno dopisom od 2. veljače 2011.
- 14 Dopisom od 30. svibnja 2011. Vijeće je obavijestilo tužitelja o svojoj namjeri da ga prilikom sljedećeg preispitivanja mjera ograničavanja zadrži na popisu osoba, skupina i subjekata koji podliježu mjerama ograničavanja predviđenima Uredbom br. 2580/2001.
- 15 Saslušavši druge stranke, Opći sud dopisom tajništva od 15. lipnja 2011. odobrio je tužitelju da u svojoj replici, prema potrebi i s obzirom na obrazloženje sadržano u dopisu od 2. veljače 2011., izmijeni tužbene razloge i zahtjev u odnosu na akte Vijeća iz siječnja 2011. Opći sud, s druge strane, nije odobrio tužitelju da izmijeni svoj zahtjev u odnosu na dopis od 2. veljače 2011.
- 16 Rok za podnošenje replike određen je za 27. srpnja 2011.
- 17 Vijeće je 18. srpnja 2011. donijelo Odluku 2011/430/ZVSP kojom se ažurira popis osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 (SL L 188, str. 47.), a na temelju koje je tužitelja zadržalo na popisu, kao i Provedbenu uredbu (EU) br. 687/2011 o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage provedbenih uredbi br. 610/2010 i br. 83/2011 (SL L 188, str. 2.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz srpnja 2011.).
- 18 Dana 19. srpnja 2011. Vijeće je u *Službenom listu Europske unije* objavilo Obavijest upućenu osobama, skupinama i subjektima koji se nalaze na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 (SL 2011, C 212, str. 20.).
- 19 Dopisom od 19. srpnja 2011. Vijeće je tužitelju uputilo obrazloženje njegova zadržavanja na popisu.
- 20 Dopisom od 27. srpnja 2011. tužitelj se pozvao na akte Vijeća iz srpnja 2011. i dopis od 19. srpnja 2011. kao na akte kojima se zamjenjuju prvotno pobijani akti. Naveo je da je objavljivanje ili priopćavanje tih akata dovelo do početka tjeka novog dvomjesečnog roka za podnošenje tužbe. Obrazložio je zbog čega replika nije podnesena.
- 21 Dopis od 27. srpnja 2011. uložen je u spis kao zahtjev za produljenje roka za podnošenje replike.

- 22 Dopisima tajništva od 16. rujna 2011. Opći sud obavijestio je stranke o svojoj odluci da odbije taj zahtjev za produljenje te je 2. studenoga 2011. odredio kao rok za podnošenje Komisijina intervjenskog podneska.
- 23 Dana 28. rujna 2011. tužitelj je tajništvu Općeg suda podnio dopunski podnesak. U tom podnesku tužitelj je naveo „proširenje svojeg zahtjeva za poništenje na [akte Vijeća iz srpnja 2011.]“.
- 24 On je također naveo da se, s obzirom na prvotni zahtjev, dopis od 17. veljače 2011. i pomoćni podnesak, ova tužba od sada mora smatrati usmjerenom protiv akata Vijeća iz srpnja 2010., siječnja 2011. i srpnja 2011. Tužitelj je dodao da ostaje pri tužbenom zahtjevu podnesenom protiv Obavijesti iz srpnja 2010. te je pojasnio da su njegovi zahtjevi za poništenje usmjereni na predmetne akte samo u mjeri u kojoj se na njega odnose.
- 25 Komisija je 28. listopada 2011. podnijela svoj intervjenski podnesak.
- 26 Dopisom od 15. studenoga 2011. Vijeće je obavijestilo zastupnika tužitelja o svojoj namjeri da prilikom sljedećeg preispitivanja mjera ograničavanja zadrži tužitelja na popisu osoba, skupina i subjekata na koje se odnose mjere ograničavanja predviđene Uredbom br. 2580/2001.
- 27 Odlukom Općeg suda od 8. prosinca 2011. pomoćni podnesak uložen je u spis.
- 28 Dopisom od 20. prosinca 2011. Opći sud obavijestio je stranke da će, s obzirom na to da je rok za tužbu za poništenje akata Vijeća iz siječnja 2011. istekao prije podnošenja pomoćnog podneska, preinaka tužbenog zahtjeva podnesenog protiv tih akata, koja je sama po sebi dopuštena jer je već zatražena i provedena u skladu s nužnim pravnim standardima dopisom tužitelja od 17. veljače 2011., biti ispitana samo u odnosu na tužbene razloge i argumente koje je izložila ta stranka prije isteka roka za podnošenje tužbe za poništenje tih akata, odnosno na tužbene razloge i argumente istaknute u aktu kojim se pokreće postupak.
- 29 Opći sud odredio je 17. veljače 2012. za rok do kojeg Vijeće i Komisija moraju podnijeti svoja očitovanja o preinaci tužbenog zahtjeva u odnosu na akte Vijeća iz siječnja 2011., a 5. ožujka 2012. produljio je rok za podnošenje očitovanja istih stranaka o pomoćnom podnesku do 3. travnja 2012.
- 30 Dana 22. prosinca 2011. Vijeće je donijelo Odluku 2011/872/ZVSP kojom se ažurira popis osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 i stavlja izvan snage Odluka 2011/439 (SL L 343, str. 54.), a na temelju koje tužitelja zadržava na popisu, kao i Provedbenu uredbu (EU) br. 1375/2011 o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 687/2011 (SL L 343, str. 10.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz prosinca 2011.).
- 31 Dana 23. prosinca 2011. Vijeće je u *Službenom listu Europske unije* objavilo Obavijest upućenu osobama, skupinama i subjektima koji se nalaze na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 (SL 2011, C 377, str. 17.).
- 32 Dopisom koji je tajništvo Općeg suda zaprimilo 1. veljače 2012. tužitelj je preinačio svoj tužbeni zahtjev u odnosu na akte Vijeća iz prosinca 2011.
- 33 Podnescima koje je tajništvo Općeg suda zaprimilo 13. i 16. veljače 2012. Komisija i Vijeće na poziv Općeg suda podnijeli su svoja očitovanja o preinaci tužbenog zahtjeva u odnosu na akte Vijeća iz siječnja 2011.
- 34 Podnescima koje je tajništvo Općeg suda zaprimilo 3. travnja 2012. Vijeće i Komisija na poziv Općeg suda podnijeli su svoja očitovanja o pomoćnom podnesku.

- 35 Dana 25. lipnja 2012. Vijeće je donijelo Odluku 2012/333/ZVSP o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 i stavljanju izvan snage Odluke 2011/872 (SL L 165, str. 72.), na temelju koje tužitelja zadržava na popisu, kao i Provedbenu uredbu (EU) br. 542/2012 o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 1375/2011 (SL L 165, str. 12.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz lipnja 2012.).
- 36 Dana 26. lipnja 2012. Vijeće je u *Službenom listu Europske unije* objavilo Obavijest upućenu osobama, skupinama i subjektima koji se nalaze na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 (SL 2012, C 186, str. 1.).
- 37 Podneskom koji je tajništvo Općeg suda zaprimilo 28. lipnja 2012. tužitelj je, na poziv Općeg suda, podnio svoja očitovanja odgovarajući na očitovanja Vijeća i Komisije od 3. travnja 2012.
- 38 Dopisom koji je tajništvo Općeg suda zaprimilo 10. srpnja 2012. tužitelj je preinačio svoj tužbeni zahtjev u odnosu na akte Vijeća iz lipnja 2012.
- 39 Podnescima koje je tajništvo Općeg suda zaprimilo 20. i 23. srpnja 2012. Komisija i Vijeće na poziv Općeg suda podnijeli su svoja očitovanja o preinaci tužbenog zahtjeva u odnosu na akte Vijeća iz lipnja 2012.
- 40 Podnescima koje je Opći sud zaprimio 5. i 6. rujna 2012. Komisija i Vijeće na poziv Općeg suda odgovorili su na očitovanja tužitelja od 28. lipnja 2012.
- 41 Dana 10. prosinca 2012. Vijeće je donijelo Odluku 2012/765/ZVSP o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 i stavljanju izvan snage Odluke 2012/333 (SL L 337, str. 50.), na temelju koje tužitelja zadržava na popisu, kao i Provedbenu uredbu (EU) br. 1169/2012 o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 542/2012 (SL L 337, str. 2.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz prosinca 2012.).
- 42 Dana 11. prosinca 2012. Vijeće je u *Službenom listu Europske unije* objavilo Obavijest upućenu osobama, skupinama i subjektima koji se nalaze na popisu iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 (SL 2012, C 380, str. 6.).
- 43 Dopisom koji je tajništvo Općeg suda zaprimilo 11. veljače 2013. tužitelj je preinačio svoj tužbeni zahtjev u odnosu na akte Vijeća iz prosinca 2012.
- 44 Podnescima koje je tajništvo Općeg suda zaprimilo 11. i 13. ožujka 2013. Komisija i Vijeće na poziv Općeg suda podnijeli su svoja očitovanja o preinaci tužbenog zahtjeva u odnosu na akte Vijeća iz prosinca 2012.
- 45 Vijeće je 25. srpnja 2013. donijelo Odluku 2013/395/ZVSP o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 i stavljanju izvan snage Odluke 2012/765 (SL L 201, str. 57.), na temelju koje je tužitelja zadržalo na popisu, kao i Provedbenu uredbu (EU) br. 714/2013 o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 1169/2012 (SL L 201, str. 10.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz srpnja 2013.).
- 46 Dopisom od 24. rujna 2013. tužitelj je preinačio svoj tužbeni zahtjev u odnosu na akte Vijeća iz srpnja 2013.

- 47 Dopisom od 4. listopada 2013. Opći sud je pozvao Vijeće, koje je udovoljilo tom zahtjevu podneskom od 28. listopada 2013., da podnese određene dokumente te je strankama postavio određena pitanja u cilju rasprave.
- 48 Podnescima koje je tajništvo Općeg suda zaprimilo 28. i 30. listopada 2013. Vijeće i Komisija na poziv Općeg suda podnijeli su svoja očitovanja o preinaci tužbenog zahtjeva u odnosu na akte Vijeća iz srpnja 2013.
- 49 Vijeće je 10. veljače 2014. donijelo Odluku 2014/72/ZVSP o ažuriranju i izmjeni popisa osoba, skupina i subjekata na koje se odnose članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 i stavljanju izvan snage Odluke 2013/395 (SL L 40, str. 56.), na temelju koje je tužitelja zadržalo na popisu, kao i Provedbenu odluku (EU) br. 125/2014 o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 714/2013 (SL L 40, str. 9.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz veljače 2014.).
- 50 Dana 28. veljače 2014. tužitelj je preinačio svoj tužbeni zahtjev u odnosu na akte Vijeća iz veljače 2014.
- 51 Podnescima koje je tajništvo Općeg suda zaprimilo 4. i 5. ožujka 2014. Komisija i Vijeće na poziv Općeg suda podnijeli su svoja očitovanja o preinaci tužbenog zahtjeva u odnosu na akte Vijeća iz veljače 2014.
- 52 Vijeće je 22. srpnja 2014. donijelo Odluku 2014/483/ZVSP o ažuriranju i izmjeni popisa osoba, skupina i subjekata na koje se odnose članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 i stavljanju izvan snage Odluke 2014/72 (SL L 217, str. 35.), na temelju koje je tužitelja zadržalo na popisu, i Provedbenu uredbu (EU) br. 790/2014 o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 125/2014 (SL L 217, str. 1.) (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz srpnja 2014.; akti Vijeća iz srpnja 2010., iz siječnja, srpnja i prosinca 2011., iz lipnja i prosinca 2012., iz srpnja 2013. kao i veljače i srpnja 2014. u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća od srpnja 2010. do srpnja 2014.).
- 53 Dana 21. rujna 2014. tužitelj je preinačio svoj tužbeni zahtjev u odnosu na akte Vijeća iz srpnja 2014.
- 54 Podnescima koje je tajništvo Općeg suda zaprimilo 23. listopada i 4. studenoga 2014. Vijeće i Komisija na poziv Općeg suda podnijeli su svoja očitovanja o preinaci tužbenog zahtjeva u odnosu na akte Vijeća iz srpnja 2014.

Zahtjevi stranaka

- 55 Iz prethodno navedenog činjeničnog stanja proizlazi da ovom tužbom tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi Obavijest iz srpnja 2010. i akte Vijeća iz razdoblja od srpnja 2010. do srpnja 2014. (u daljnjem tekstu: pobijani akti), u dijelu u kojemu se odnose na tužitelja;
  - naloži Vijeću snošenje troškova postupka.
- 56 Vijeće, koje podupire Komisija, od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Uvodna razmatranja o predmetu tužbe kao i opsegu i dopuštenosti očitovanja tužitelja od 28. lipnja 2012.

Predmet tužbe

- 57 Kako proizlazi iz prikaza činjeničnog stanja, akti Vijeća iz srpnja 2010. stavljeni su izvan snage i zamijenjeni, redom, aktima Vijeća iz siječnja, srpnja i prosinca 2011., lipnja i prosinca 2012., srpnja 2013. te veljače i srpnja 2014.
- 58 Tužitelj je redom preinačivao prvotni tužbeni zahtjev na način da svojom tužbom zahtijeva poništenje tih različitih akata u dijelu u kojem se odnose na njega. On je, usto, izričito ostao pri svojem tužbenom zahtjevu za poništenje akata koji su stavljeni izvan snage.
- 59 Prema ustaljenoj sudskoj praksi u području tužbi podnesenih protiv uzastopnih mjera zamrzavanja financijskih sredstava donesenih na temelju Uredbe br. 2580/2001, tužitelj zadržava interes za poništenje odluke kojom se određuju mjere ograničavanja, a koja je stavljena izvan snage i zamijenjena kasnijom odlukom o ograničavanju, ako stavljanje izvan snage akta neke institucije ne predstavlja utvrđenje njegove nezakonitosti te proizvodi učinke *ex nunc*, za razliku od presude o poništenju, na temelju koje se poništeni akt retroaktivno briše iz pravnog sustava te se smatra da nikada nije postojao (presuda od 12. prosinca 2006., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Vijeće, T-228/02, u daljnjem tekstu: presuda OMPI T-228/02, Zb., EU:T:2006:384, t. 35.; vidjeti također presudu od 23. listopada 2008., People's Mojahedin Organization of Iran/Vijeće, T-256/07, u daljnjem tekstu: presuda PMOI T-256/07, Zb., EU:T:2008:461, t. 45. do 48. i navedenu sudsku praksu te presudu od 30. rujna 2009., Sison/Vijeće, T-341/07, u daljnjem tekstu: presuda Sison T-341/07, Zb., EU:T:2009:372, t. 47. do 48.).
- 60 Slijedi da ova tužba za poništenje zadržava svoj predmet u odnosu na pobijane akte koji prethode aktima Vijeća iz srpnja 2014.

Doseg i dopuštenost tužiteljevih očitovanja od 28. lipnja 2012.

- 61 Tužitelj je 28. lipnja 2012. u odgovoru na poziv Općeg suda podnio svoja očitovanja na očitovanja Vijeća i Komisije od 3. travnja 2012. o pomoćnom podnesku.
- 62 S obzirom na to da je tužitelj svoja očitovanja nazvao „replikom“, Vijeće je u svojem očitovanju od 6. rujna 2012. prigovorilo da tužitelj ne može biti ovlašten podnijeti repliku u odnosu na cijeli predmet kako je prvotno otvoren podnošenjem tužbe.
- 63 Vijeće je ustvrdilo da je razmjena podnesaka koji se odnose na meritum predmeta trebala prestati kad je tužitelj podnio pomoćni podnesak, a Vijeće svoje očitovanje na taj podnesak.
- 64 Valja napomenuti da tužiteljeva očitovanja od 28. lipnja 2012. podnesena na poziv Općeg suda ne mogu u ovom predmetu predstavljati repliku u smislu članka 47. stavka 1. Poslovnika Općeg suda.
- 65 Kako je to navedeno u točkama 20. do 22. ove presude, tužitelj u ovom predmetu nije podnio repliku u propisanom roku, a zahtjev za produljenje roka za podnošenje replike, o čijem je postojanju Opći sud zaključio na temelju tužiteljeva dopisa od 27. srpnja 2011., bio je odbijen.

- 66 Ipak, i dalje stoji da, iako se očitovanja od 28. lipnja 2012. ne mogu uzeti u obzir u ovoj tužbi u mjeri u kojoj se ona odnose na zahtjev za poništenje akata Vijeća iz srpnja 2010. i siječnja 2011. (vidjeti s tim u vezi gore navedenu točku 28.), ona su dopuštena u okviru zahtjeva za poništenje akata Vijeća iz srpnja 2011. (uloženog podnošenjem pomoćnog podneska) ako odgovaraju na očitovanja Vijeća o novim razlozima navedenima u pomoćnom podnesku i usmjerenima protiv akata iz srpnja 2011., kao i u okviru zahtjeva za poništenje kasnijih akata Vijeća.
- 67 Osim toga, upravo stoga što je smatrao potrebnim dopustiti tužitelju da u tom kontekstu odgovori na očitovanja Vijeća od 3. travnja 2012. o pomoćnom podnesku, Opći je sud pozvao tužitelja da podnese očitovanja.
- 68 Naposljetku, iz same formulacije očitovanja od 28. lipnja 2012. slijedi (vidjeti točku 1. tih očitovanja) da je njihov cilj samo odgovoriti na očitovanja Vijeća od 3. travnja 2012. o pomoćnom podnesku.
- 69 S obzirom na ovo pojašnjenje doseg očitovanja od 28. lipnja 2012., valja odbiti prigovore Vijeća koji se odnose na njihovu dopuštenost.

Dopuštenost tužbe u dijelu u kojem se zahtijeva poništenje Obavijesti iz srpnja 2010.

- 70 Vijeće, koje podupire Komisija, prigovara da je u odnosu na Obavijest iz srpnja 2010. tužba nedopuštena, s obzirom na to da se radi o aktu koji se ne može pobijati.
- 71 U skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a, akti koji mogu biti predmet tužbe su akti „koji proizvode pravne učinke prema trećima“.
- 72 Ipak, prema ustaljenoj sudskoj praksi, iako radi utvrđivanja predstavljaju li pobijane mjere akte u smislu članka 263. UFEU-a valja obratiti pažnju na njihov sadržaj, samo one mjere koje proizvode obvezujuće pravne učinke, utječući time na interese tužitelja i mijenjajući na specifičan način njegovu pravnu situaciju, mogu predstavljati akte ili odluke koji mogu biti predmet tužbe za poništenje (vidjeti rješenje od 14. svibnja 2012., Sepracor Pharmaceuticals (Irska)/Komisija, C-477/11 P, EU:C:2012:292, t. 50. i 51. i navedenu sudsku praksu).
- 73 U ovom je predmetu tužitelj zadržan na popisu Europske unije koji sadrži osobe na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava (u daljnjem tekstu: popis osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava) na temelju akata Vijeća iz srpnja 2010.
- 74 Obavijest iz srpnja 2010., objavljena u *Službenom listu Europske unije* dan nakon usvajanja tih akata, imala je za cilj pokušaj obavještanja osoba, skupina i subjekata čija su sredstva ostala zamrznuta u skladu s tim aktima o ponuđenim mogućnostima da od nadležnih državnih tijela zatraže odobrenje za korištenje zamrznutim financijskim sredstvima radi određenih potreba, da od Vijeća zatraže obrazloženje svojeg zadržavanja na popisu osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava, da od Vijeća zatraže preispitivanje njegove odluke o zadržavanju i, naposljetku, da podnesu tužbu pred sudom Unije.
- 75 Na taj način Obavijest iz srpnja 2010. nije proizvela obvezujuće pravne učinke koji bi mogli utjecati na interese tužitelja mijenjajući na specifičan način njegov pravni položaj.
- 76 Budući da ta obavijest nije akt koji se može pobijati, ova se tužba mora odbaciti kao nedopuštena u dijelu u kojem se njome zahtijeva poništenje iste.

Zahtjev za poništenje akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2010. do srpnja 2014.

- 77 U prilog svojem zahtjevu za poništenje akata Vijeća iz srpnja 2010. i siječnja 2011. tužitelj u tužbi navodi četiri tužbena razloga, koji se u bitnom temelje na, kao prvo, povredi njegovih prava obrane, kao drugo, očitoj pogrešci u ocjeni, kao treće, povredi prava vlasništva i, kao četvrto, povredi obveze obrazlaganja.
- 78 U prilog svojem zahtjevu za poništenje akata Vijeća iz srpnja i prosinca 2011., lipnja i prosinca 2012., srpnja 2013. kao i veljače i srpnja 2014. (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: akti Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014.) tužitelj u pomoćnom podnesku i svojim kasnijim preinakama tužbenog zahtjeva navodi osam tužbenih razloga za poništenje, koji se temelje na, kao prvo, povredi članka 1. stavka 4. Zajedničkog stajališta 2001/931, kao drugo, pogrešci u pogledu istinitosti činjenica, kao treće, pogrešci u ocjeni terorističke prirode tužitelja, kao četvrto, nedostatnom vođenju računa o razvoju situacije „zbog protoka vremena“, kao peto, povredi načela nemiješanja, kao šesto, povredi obveze obrazlaganja, kao sedmo, povredi njegovih prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu i, kao osmo, povredi prava vlasništva.
- 79 Valja započeti s ispitivanjem četvrtog i šestog tužbenog razloga za poništenje akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014., promatranih zajedno, koji se temelje na nedostatnom vođenju računa o razvoju situacije „zbog protoka vremena“ i povredi obveze obrazlaganja.
- 80 Tužitelj navodi da se zamrzavanje financijskih sredstava mora temeljiti na posebnim i konkretnim razlozima koji pokazuju da je takva mjera i dalje potrebna. Vijeće je dužno voditi posebnu pozornost o posljedicama postupaka pokrenutih na nacionalnoj razini. Ipak, u ovom je predmetu Vijeće samo navelo niz činjenica i utvrdilo da su nacionalne odluke još na snazi. Iz obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. ne proizlazi da se ta institucija stvarno bavila nacionalnim posljedicama mjera poduzetih protiv tužitelja. Tužitelj stoga Vijeću prigovara nedostatno vođenje računa o razvoju situacije „zbog protoka vremena“.
- 81 Vijeće je trebalo u obrazloženje svojih akata uvrstiti elemente koji upućuju na postojanje ozbiljnih dokaza i indicija koji čine temelj nacionalnih odluka. Međutim, obrazloženja dostavljena tužitelju na sadrže nikakva pojašnjenja u vezi s time. Obrazloženje akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. ne bi se smjelo ograničavati na navođenje postojanja nacionalnih odluka, već bi usto moralo iznijeti relevantne informacije koje je Vijeće izvelo iz tih odluka kako bi potkrijepilo svoju odluku. Međutim, Vijeće nije ničim uputilo na činjenice koje se tužitelju stavljaju na teret u tim nacionalnim odlukama.
- 82 Vijeće osporava da nije dovoljno vodilo računa o razvoju situacije „zbog protoka vremena“. Od prvog uvrštavanja tužitelja na popis osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava 2003. godine, tužitelj je zadržavan na tom popisu nakon periodičnih preispitivanja Vijeća, na temelju mjera koje su usvojile vlasti SAD-a i Ujedinjene Kraljevine.
- 83 Vijeće drži da obrazloženja u vezi s aktima Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. predstavljaju uvjerljive razloge koji zadovoljavaju obvezu obrazlaganja.
- 84 Kao prvo, valja podsjetiti da se Vijeće, nakon donošenja odluke o uvrštavanju osobe ili skupine na popis osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava na temelju odluka nadležnih nacionalnih tijela, u redovitim razmacima, a najmanje jednom u šest mjeseci, mora uvjeriti da i dalje postoje razlozi za zadržavanje dotične osobe ili skupine na spornom popisu.
- 85 Ako je provjera postojanja odluke nacionalnog tijela koja odgovara definiciji iz članka 1. stavka 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 bitan preduvjet da Vijeće može donijeti prvotnu odluku o zamrzavanju financijskih sredstava, provjera posljedica te odluke na nacionalnoj razini nužna je u kontekstu donošenja kasnije odluke o zamrzavanju financijskih sredstava (presude OMPI, T-228/02, t. 59. *supra*,

Zb., EU:T:2006:384, t. 117. i od 11. srpnja 2007., Sison/Vijeće, T-47/03, EU:T:2007:207, t. 164.). Pitanje koje je važno pri ispitivanju zadržavanja osobe na spornom popisu jest je li se od njezina uvrštenja ili od ranijeg preispitivanja činjenična situacija promijenila do te mjere da se više ne može izvesti isti zaključak o uključenosti te osobe u teroristička djela (presuda od 15. studenoga 2012., Al-Aqsa/Vijeće, C-539/10 P i C-550/10 P, Zb., EU:C:2012:711, t. 82.).

- 86 Kao drugo, valja podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, obrazlaganje koje zahtijeva članak 296. UFEU-a, koje mora biti primjereno prirodi predmetnog akta i kontekstu u kojem je donesen, mora na jasan i nedvosmislen način pokazati razmišljanje institucije koja je donijela akt kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo da saznaju razloge na kojima se temelji donesena mjera, a nadležnom sudu da provede nadzor njezine zakonitosti. Obveza obrazlaganja mora se ocijeniti s obzirom na okolnosti predmetnog slučaja, osobito sadržaj akta, prirodu navedenih razloga i interes koji adresati mjere ili druge osobe na koje se akt izravno i osobno odnosi mogu imati u dobivanju objašnjenja (vidjeti presudu PMOI T-228/0, t. 59. *supra*, EU:T:2006:384, t. 141. i navedenu sudsku praksu).
- 87 U kontekstu donošenja odluke o zamrzavanju financijskih sredstava na temelju Uredbe br. 2580/2001, njezino se obrazloženje mora ocijeniti prije svega s obzirom na pravne pretpostavke primjene te uredbe na predmetni slučaj, kako su navedene u njezinu članku 2. stavku 3., i upućivanjem bilo na članak 1. stavak 4. bilo na članak 1. stavak 6. Zajedničkog stajališta 2001/931, ovisno o tome radi li se o prvotnoj odluci ili o naknadnoj oduci o zamrzavanju financijskih sredstava (presuda PMOI T-228/02, t. 59. *supra*, EU:T:2006:384, t. 142.).
- 88 U tom pogledu Opći sud ne može prihvatiti to da se obrazloženje sastoji samo od jedne općenite i stereotipne formulacije, sastavljene na temelju teksta članka 2. stavka 3. Uredbe br. 2580/2001 i članka 1. stavaka 4. ili 6. Zajedničkog stajališta 2001/931. U skladu s gore navedenim načelima, Vijeće je dužno navesti činjenične i pravne elemente o kojima ovisi pravno opravdanje njegove odluke i razmišljanja koja su ga navela da je donese. U obrazloženju takve mjere moraju se, dakle, navesti posebni i konkretni razlozi zbog kojih Vijeće smatra da se relevantni propisi primjenjuju na dotičnu osobu (vidjeti presudu PMOI T-228/02, t. 59., *supra*, EU:T:2006:384, t. 143. i navedenu sudsku praksu).
- 89 Stoga se i obrazloženje prvotne odluke o zamrzavanju financijskih sredstava i obrazloženje kasnijih odluka moraju odnositi ne samo na pravne pretpostavke primjene Uredbe br. 2580/2001, osobito na postojanje nacionalne odluke koju je donijelo nadležno tijelo, nego i na posebne i konkretne razloge zbog kojih Vijeće u izvršavanju svoje diskrecijske ovlasti smatra da dotična osoba mora biti predmet mjera zamrzavanja financijskih sredstava (presuda Sison T-341/07, t. 59 *supra*, EU:T:2009:372, t. 60).
- 90 Kao treće, kad je riječ o nadzoru koji provodi Opći sud, on je potvrdio da Vijeće ima široku diskrecijsku ovlast što se tiče elemenata koje treba uzeti u razmatranje s ciljem donošenja gospodarskih i financijskih sankcija na temelju članaka 75. UFEU-a, 215. UFEU-a i 352. UFEU-a, u skladu sa zajedničkim stajalištem donesenim na temelju zajedničke vanjske i sigurnosne politike. Ta diskrecijska ovlast osobito se odnosi na ocjenu primjerenosti na kojoj se te odluke temelje (vidjeti presudu Sison T-341/07, t. 114. *supra*, EU:T:2009:372, t. 97. i navedenu sudsku praksu). Ipak, iako je Opći sud Vijeću u tom području priznao diskrecijski prostor, to ne znači da se mora suzdržati od nadzora tumačenja relevantnih podataka koje je provela ta institucija. Naime, sud Unije mora osobito ne samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu pouzdanost i sukladnost, nego također nadzirati predstavljaju li ti dokazi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir za ocjenu situacije i mogu li poduprijeti zaključke koji se iz njih izvode. Međutim, u okviru tog nadzora on ne može zamijeniti ocjenu Vijeća svojom ocjenom o tome što je primjereno (vidjeti presudu Sison T-341/07, t. 59. *supra*, EU:T:2009:372, t. 98. i navedenu sudsku praksu).

- 91 Kao četvrto, kad je riječ o pravnim i činjeničnim temeljima odluke o zamrzavanju financijskih sredstava u području terorizma, valja podsjetiti da se, sukladno članku 1. stavku 4. Zajedničkog stajališta 2001/931, popis osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava sastavlja na temelju točnih podataka ili materijala iz odgovarajuće dokumentacije koji pokazuju da je odluku donijelo nadležno tijelo u odnosu na tu osobu, tu skupinu ili tog subjekta, da je riječ o pokretanju istrage ili kaznenog progona za terorističko djelo ili pokušaj njegova počinjenja ili sudjelovanje ili olakšavanje tog djela, na temelju ozbiljnih i vjerodostojnih dokaza ili indicija ili da je riječ o osudi za ta djela.
- 92 Sud je u svojoj presudi Al-Aqsa/Vijeće i Nizozemska/Al-Aqsa, t. 85. *supra* (EU:C:2012:711) napomenuo da iz pozivanja na odluku „nadležnog tijela“ kao i iz navođenja „točnih podataka“ i „ozbiljnih i vjerodostojnih dokaza i indicija“ u članku 1. stavku 4. Zajedničkog stajališta 2001/931 proizlazi da je cilj te odredbe zaštititi dotične osobe osiguravajući to da ih je Vijeće uvrstilo na popis isključivo na temelju dovoljno čvrste činjenične osnove, i da navedeno zajedničko stajalište nastoji postići taj cilj zahtijevajući postojanje odluke nacionalnog tijela (t. 68. presude). Naime, Sud je istaknuo da Unija nema sredstava da provede vlastitu istragu o uključenosti neke osobe u teroristička djela (t. 69. presude).
- 93 Razloge koje Vijeće ističe kao temelj svojih akata iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. valja ispitati s obzirom na prethodna razmatranja.
- 94 Ta obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. započinju stavkom u kojem Vijeće tužitelja opisuje kao „skupinu uključenu u teroristička djela koja je od 1988. nadalje redovito izvršavala i preuzimala odgovornost za napade na izraelske ciljeve, osobito otmice, napade na civile hladnim i vatrenim oružjem te samoubilačke bombaške napade u javnom prijevozu i na javnim mjestima“. Vijeće navodi da je „ Hamas izvodio napade kako na izraelskoj strani tzv. zelene linije tako i na okupiranom teritoriju“ i da je „u ožujku 2005. Hamas proglasio ‚tahdiju‘ (razdoblje mira), što je dovelo do smanjenja njegove aktivnosti“. Vijeće nastavlja upozoravajući da je, „međutim, 21. rujna 2005. jedna Hamasova ćelija otela i poslije ubila jednog Izraelca [i da je] u videoizjavi skupina Hamas potvrdila da je osoba oteta u pokušaju pregovaranja o oslobođenju palestinskih zatvorenika koje drži Izrael“. Vijeće navodi da su „ Hamasovi militanti sudjelovali u ispaljivanju raketa iz Gaze na južni Izrael [i da je], radi izvršenja terorističkih napada na civile u Izraelu, Hamas u prošlosti angažirao bombaše samoubojice nudeći potporu njihovim obiteljima“. Vijeće navodi da je „u lipnju 2006. Hamas (uključujući Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) sudjelovao u operaciji koja je dovela do otmice izraelskog vojnika Gilada Shalita“ (prvi stavak obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do lipnja 2014.). Počevši od obrazloženja Provedbene uredbe br. 1375/2011 od 22. prosinca 2011., Vijeće navodi da je „11. listopada 2011. Hamas oslobodio [vojnika Gilada Shalita] nakon zatočeništva od 5 godina, u sklopu razmjene zarobljenika s Izraelom“.
- 95 Vijeće je potom sastavilo popis „terorističkih aktivnosti“ za koje smatra da ih je Hamas počinio u bliskoj prošlosti, počevši od siječnja 2010. (drugi stavak obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014.).
- 96 Vijeće se, nakon što je utvrdilo da su „ti akti obuhvaćeni člankom 1. stavkom 3. točkama (a), (b), (c), (f) i (g) Zajedničkog stajališta 2001/931 i da su počinjeni radi postizanja ciljeva navedenih u članku 1. stavku 3. [točkama] (i), (ii) i (iii) navedenog zajedničkog stajališta“ te da je „ Hamas (uključujući Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) obuhvaćen člankom 2. stavkom 3. [točkom] (ii) Uredbe br. 2580/2001“ (treći i četvrti stavak obrazloženja akata Vijeća iz srpnja 2011. do srpnja 2014.), pozvalo na odluke koje su tijela SAD-a i britanska tijela donijela 2001. u odnosu na tužitelja (peti i šesti stavak obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014.), što proizlazi iz obrazloženja i spisa. U obrazloženju Provedbene uredbe br. 790/2014 od 22. srpnja 2014. Vijeće se prvi put poziva na odluku SAD-a od 18. srpnja 2012.

- 97 Odluke na koje se poziva Vijeće su, s jedne strane, odluka koju je 29. ožujka 2001. donio Secretary of State for the Home Department (ministar unutarnjih poslova Ujedinjene Kraljevine) i, s druge strane, odluke vlade Sjedinjenih Država donesene primjenom odjeljka 219. US Immigration and Nationality Acta (Zakon Sjedinjenih Država o imigraciji i nacionalnosti, u daljnjem tekstu: INA) i izvršnog dekreta 13224.
- 98 Kad je riječ o tim odlukama, Vijeće se poziva na činjenicu da odluku Ujedinjene Kraljevine redovito preispituje državna komisija, dok su odluke SAD-a podložne upravnom i sudskom nadzoru.
- 99 Vijeće iz tih razmatranja zaključuje da su „[o]dluke koje se tiču Hamasa (uključujući Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) donijela nadležna tijela u smislu članka 1. stavka 4. Zajedničkog stajališta 2001/931“ (sedmi stavak obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014.).
- 100 Zaključno, Vijeće „utvrđuje da su gore navedene odluke [...] još na snazi i [...] smatra da razlozi koji su opravdali uvrštenje Hamasa (uključujući Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) na popis [osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava] ostaju valjani“ (osmi stavak obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014.). Vijeće iz toga zaključuje da tužitelj treba ostati na tom popisu (deveti stavak obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014.).
- 101 Odmah, i neovisno o tome jesu li zaključci iz točke 99. ispravni, valja istaknuti da, iako popis koji je Vijeće sastavilo u prvom i drugom stavku obrazloženja svojih akata iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. ima odlučujuću ulogu u ocjeni primjerenosti nastavka zamrzavanja tužiteljevih financijskih sredstava, s obzirom na to da je taj popis temelj utvrđenja Vijeća o postojanju terorističkih djela koja je u tom razdoblju počinio tužitelj, nijedna od tih činjenica nije ispitana u nacionalnim odlukama iz 2011. koje su navedene u petom i šestom stavku navedenih obrazloženja.
- 102 Naime, sve te činjenice nastupile su nakon donošenja nacionalnih odluka navedenih u obrazloženjima tih uredaba pa ne mogu ni biti ispitane u tim odlukama.
- 103 Iako se u obrazloženjima akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. navodi da su nacionalne odluke na koje se pozivaju i dalje na snazi, ona ne sadrže nijedan navod o novijim nacionalnim odlukama, a još manje o obrazloženjima tih odluka, uz iznimku akata Vijeća iz srpnja 2014. u kojima se prvi put spominje odluka SAD-a od 18. srpnja 2012.
- 104 Suočeno s tužiteljevim primjedbama u tom pogledu, Vijeće nije predočilo nijednu drugu noviju odluku tijela SAD-a i britanskih tijela za koju bi dokazalo da je njome raspolagalo prilikom donošenja svojih akata iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014., a iz koje bi konkretno proizlazilo da su ta tijela ispitala i potvrdila djela nasilja počinjena nakon 2004. i navedena u obrazloženjima.
- 105 Tako u pogledu postupka vođenog u Ujedinjenoj Kraljevini Vijeće nije predočilo nijednu odluku donesenu nakon 2001.
- 106 Kad je riječ o odlukama SAD-a donesenima primjenom odjeljka 219. INA-e, Vijeće nije predočilo nijednu odluku donesenu nakon 2003. Što se tiče odluke od 18. srpnja 2012. donesene primjenom odjeljka 219. INA-e i prvi put spomenute u obrazloženju akata Vijeća iz srpnja 2014., Vijeće nije pružilo nijedan element koji bi pokazao na koji je način njezino konkretno obrazloženje povezano s popisom djela nasilja sadržanim u obrazloženjima tih akata. Gledajući šire i u odnosu na obrazloženje uvrštenja provedenog primjenom odjeljka 219. INA-e, Vijeće je predočilo jedino dokument iz 1997. Kad je riječ o odlukama SAD-a donesenima primjenom izvršnog dekreta 13224, Vijeće je Općem sudu predočilo samo odluku od 31. listopada 2001. Vijeće nije predočilo nijednu kasniju odluku vlade Sjedinjenih Država donesenu u skladu s tim tekstom. Kad je riječ o obrazloženju uvrštenja, Vijeće je predočilo jedan nedatirani dokument Ministarstva financija SAD-a u kojem se spominje Hamas pozivanjem na činjenice od kojih je najnovija ona iz srpnja 2003.

- 107 Kad je riječ o nacionalnim odlukama prvi put spomenutima na raspravi, one predstavljaju – uz činjenicu da još nisu predočene – zakašnjeli pokušaj obrazloženja, koji je nedopušten (vidjeti u tom smislu presude od 12. studenoga 2013., North Drilling/Vijeće, T-552/12, EU:T:2013:590, t. 26. i od 12. prosinca 2013., Nabipour i dr./Vijeće, T-58/12, EU:T:2013:640, t. 36. do 39.) Nadalje, valja istaknuti da te odluke nisu spomenute u obrazloženjima akata Vijeća iz srpnja 2014. donesenima nakon rasprave.
- 108 Vijeće, s druge strane, u svojim očitovanjima o dopunskom podnesku tvrdi da je dovoljno konzultirati tisak kako bi se utvrdilo da tužitelj redovito preuzima odgovornost za teroristička djela.
- 109 Taj navod, uz činjenicu da u obrazloženjima akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. nema pozivanja na odluke nadležnih tijela koje su novijeg datuma od datuma djela koja se tužitelju pripisuju i koje upućuju na ta djela, jasno svjedoči o činjenici da Vijeće tužitelja nije teretilo za teroristička djela potvrđena za razdoblje nakon 2004. na temelju ocjena sadržanih u odlukama nadležnih tijela, nego na temelju informacija koje je preuzelo iz tiska.
- 110 Međutim, kao što to proizlazi iz razmatranja navedenih u točkama 91. i 92., Zajedničko stajalište 2001/931, radi zaštite dotičnih osoba i s obzirom na to da Unija ne može sama provoditi istragu, zahtijeva da se činjenična osnova Unijine odluke o zamrzavanju financijskih sredstava u području terorizma ne temelji na elementima koje je Vijeće izvelo iz tiska ili s interneta, nego na elementima koji su konkretno ispitani i potvrđeni u odlukama nadležnih nacionalnih tijela u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931.
- 111 Samo na takvoj pouzdanoj činjeničnoj osnovi Vijeće zatim može iskoristiti svoj diskrecijski prostor koji ima u okviru donošenja odluka o zamrzavanju financijskih sredstava na razini Unije, osobito kad je riječ o ocjeni primjerenosti na kojoj se ta odluka temelji.
- 112 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da Vijeće nije poštovalo te zahtjeve Zajedničkog stajališta 2001/931.
- 113 Obrazloženje akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. osim toga otkriva smjer razmišljanja Vijeća koji je suprotan onomu što zahtijeva to zajedničko stajalište.
- 114 Tako je, umjesto da se za činjeničnu osnovu svoje ocjene koristi odlukama nadležnih tijela koja su u obzir uzela točno određena djela na temelju kojih su postupala, provjeravajući je li doista riječ o „terorističkim djelima“ i je li dotična skupina doista „skupina“ u smislu definicija iz Zajedničkog stajališta 2001/931, kako bi naposljetku zaključilo, na toj osnovi i u izvršavanju svoje široke diskrecijske ovlasti, o potrebi eventualnog donošenja odluke na razini Unije, Vijeće u obrazloženjima svojih akata iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. napravilo suprotno.
- 115 Vijeće počinje ocjenama, koje su u stvarnosti njegove vlastite ocjene, kojima tužitelja od prve rečenice obrazloženja određuje kao terorista – odgovarajući time na pitanje koje treba biti odgovoreno obrazloženjem – i pripisuje mu niz djela nasilja koje je preuzelo iz tiska i s interneta (prvi i drugi stavak obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014.).
- 116 U tom pogledu valja napomenuti da okolnost da je riječ o preispitivanju popisa osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava, dakle nastavnom na prethodna ispitivanja, ne može opravdati davanje takve kvalifikacije na početku. Ne zanemarujući prošlost, preispitivanje mjere zamrzavanja financijskih sredstava po definiciji je otvoreno za mogućnost da dotična osoba ili skupina više ne bude terorist u trenutku kada Vijeće odlučuje. Dakle, Vijeće može izvesti svoj zaključak tek na kraju tog preispitivanja.
- 117 Vijeće zatim utvrđuje da djela koja se pripisuju tužitelju ulaze u definiciju terorističkog djela u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931 i da tužitelj u smislu tog stajališta predstavlja skupinu (treći i četvrti stavak obrazloženja akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014.).

- 118 Tek na kraju tih navoda Vijeće ističe odluke nacionalnih tijela koje, međutim, barem što se tiče akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do veljače 2014., prethode pripisanim djelima.
- 119 Vijeće u obrazloženjima tih akata ne nastoji pokazati da su u eventualnim naknadnim nacionalnim odlukama o preispitivanju ili drugim odlukama nadležnih tijela doista ispitana i potvrđena konkretna djela koja se navode na početku tih obrazloženja. U obrazloženjima akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do veljače 2014. ono samo navodi prvotne nacionalne odluke i bez dodatnog naznačuje da su one još na snazi. Tek u obrazloženju akata iz srpnja 2014. Vijeće spominje odluku SAD-a koja je kasnijeg datuma od djela koja se tužitelju konkretno stavljaju na teret, ali ni ondje ne potkrepljujući da su u toj odluci doista ispitana i potvrđena konkretna djela koja se navode na početku tih obrazloženja.
- 120 Ovaj je predmet, poput onoga povodom kojeg je donesena presuda od 16. listopada 2014., LTTE/Vijeće (T-208/11 i T-508/11, Zb., EU:T:2014:885), bitno različit od drugih predmeta u kojima se nakon donošenja Zajedničkog stajališta 2001/931 pred Općim sudom odlučivalo o mjerama zamrzavanja financijskih sredstava u području terorizma (predmeti Al-Aqsa/Vijeće, Sison/Vijeće i People's Mojahedin Organization of Iran/Vijeće).
- 121 Naime, dok je u tim prvim predmetima proizišlima iz sporova Unije u području terorizma činjenična osnova uredaba Vijeća nalazila svoj izvor u odlukama nadležnih nacionalnih tijela, Vijeće se u ovom predmetu ne oslanja na činjenice koje su najprije ocijenila nacionalna tijela, nego samo pripisuje činjenice na temelju tiska ili interneta. Vijeće time izvršava ovlasti „nadležnog tijela“ u smislu članka 1. stavka 4. Zajedničkog stajališta 2001/931, što, međutim, kao što je to Sud u bitnome napomenuo, prema tom stajalištu nije u njegovoj nadležnosti niti za to ima sredstava.
- 122 U predmetu povodom kojeg je donesena presuda PMOI T-256/07, t. 59. *supra* (EU:T:2008:461, t. 90.) djela navedena u obrazloženju zamrzavanja financijskih sredstava koje je Vijeće prosljedilo People's Mojahedin Organization of Iran (u daljnjem tekstu: PMOI) ne proizlaze iz samostalnih ocjena Vijeća, nego iz ocjena nadležnog nacionalnog tijela. Kao što to proizlazi iz točke 90. presude PMOI T-256/07, t. 59. *supra* (EU:T:2008:461), obrazloženje od 30. siječnja 2007. proslijeđeno dotičnoj skupini (PMOI-ju) navodilo je teroristička djela za koja je PMOI smatran odgovornim, utvrđujući da je „zbog tih djela donesena odluka nadležnog tijela“. Dakle, djela navedena u obrazloženju Vijeća od 30. siječnja 2007. koje je upućeno PMOI-ju ispitalo je i potvrdilo nadležno nacionalno tijelo. Njihovo popisivanje, za razliku od ovog predmeta, nije proizišlo iz samostalnih ocjena Vijeća.
- 123 Na isti je način Opći sud u predmetu T-348/07, Al-Aqsa/Vijeće raspolagao tekstom odluka nadležnih tijela koje su navedene u obrazloženjima pobijanih uredaba i detaljno ih analizirao. Zaključio je da Vijeće nije počinilo nikakvu očitu pogrešku u ocjeni kad je utvrdilo da je tužitelj znao da će se sredstva koja prikuplja koristiti u terorističke svrhe (presuda od 9. rujna 2010., Al-Aqsa/Vijeće, T-348/07, Zb., EU:T:2010:373, t. 121. do 133.). Činjenična osnova na podlozi koje je Vijeće djelovalo bila je, prema utvrđenjima Općeg suda, u potpunosti valjana i proizlazila je izravno iz utvrđenja nadležnih nacionalnih tijela. Iz obrazloženja (točke 17. do 20.) presude Al-Aqsa/Vijeće (T-327/03, EU:T:2007:211) od 11. srpnja 2007. također jasno proizlazi da se ocjene na kojima se temelje mjere zamrzavanja financijskih sredstava Unije ne odnose na samostalna činjenična utvrđenja Vijeća, nego na ona koja proizlaze iz odluka nadležnih nacionalnih tijela.
- 124 Isto tako, u predmetu T-341/07, Sison/Vijeće ocjene na kojima se temelji mjera zamrzavanja financijskih sredstava nisu se oslanjale na samostalna činjenična utvrđenja Vijeća, nego na pravomoćne odluke nadležnih nacionalnih tijela (Raad van State (Državno vijeće, Nizozemska) i Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Okružni sud u Hagu, Nizozemska)) (presuda Sison T-341/07, t. 59. *supra*, EU:T:2009:372, t. 1., 88. i 100. do 105.).
- 125 Valja dodati da je točno da činjenično obrazloženje akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014., dakle popis djela koja je u ovom predmetu Vijeće pripisalo tužitelju, ne predstavlja sudsku ocjenu sa snagom pravomoćne presuđene stvari. Ipak, činjenica je da je to činjenično obrazloženje

predmetnih akata imalo odlučujuću ulogu u ocjeni Vijeća o primjerenosti zadržavanja tužitelja na popisu osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava i da Vijeće, daleko od toga da dokaže da je obrazloženje izvelo iz odluka nadležnih tijela, u biti potvrđuje da se oslanjalo na informacije iz tiska.

- 126 Opći sud smatra da je taj pristup u suprotnosti s dvostupanjskim sustavom koji je u području terorizma uspostavljen Zajedničkim stajalištem 2001/931.
- 127 Iako je, kako je to istaknuo Sud, prilikom preispitivanja važno pitanje je li se od uvrštenja dotične osobe na popis osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava ili od ranijeg preispitivanja činjenična situacija promijenila do te mjere da se više ne može izvesti isti zaključak o uključenosti te osobe u terorističke aktivnosti (presuda Al-Aqsa/Vijeće i Nizozemska/Al-Aqsa, t. 85 *supra*, EU:C:2012:711, t. 82), s posljedicom da Vijeće može, ako je potrebno i u okviru svoje široke diskrecijske ovlasti, ako nema promjene činjenične situacije odlučiti o zadržavanju osobe na popisu osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava, svako novo terorističko djelo koje Vijeće uključi u svoje obrazloženje prilikom preispitivanja za potrebe opravdanja zadržavanja dotične osobe na popisu osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava ipak mora, u dvostupanjskom sustavu odlučivanja iz Zajedničkog stajališta 2001/931 i zbog nepostojanja mogućnosti da Vijeće provodi istragu, biti predmet ispitivanja i odluke nadležnog tijela u smislu tog zajedničkog stajališta (presuda LTTE/Vijeće, t. 120. *supra*, EU:T:2014:885, t. 204.).
- 128 Vijeće i Komisija neuspješno tvrde da se tužitelju može staviti na teret to što se u obrazloženjima akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. ne navode posebne odluke nadležnih tijela u kojima su konkretno ispitana i potvrđena djela koja su izložena na početku tih obrazloženja jer je on, prema njihovu mišljenju, mogao i morao osporavati mjere ograničavanja koje su protiv njega donesene na nacionalnoj razini.
- 129 S jedne strane, obveza Vijeća da svoje odluke o zamrzavanju financijskih sredstava u području terorizma temelji na odlukama nadležnih tijela proizlazi izravno iz dvostupanjskog sustava odlučivanja uspostavljenog Zajedničkim stajalištem 2001/931, kako je potvrđeno u presudi Al-Aqsa/Vijeće i Nizozemska/Al-Aqsa, t. 85. *supra* (EU:C:2012:711, t. 68. i 69.).
- 130 Ta obveza, dakle, nije uvjetovana ponašanjem dotične osobe ili skupine. Vijeće mora, na temelju obveze obrazlaganja, što je bitna postupovna pretpostavka, u obrazloženjima svojih odluka o zamrzavanju sredstava navesti odluke nadležnih nacionalnih tijela u kojima su posebno ispitana i potvrđena teroristička djela koja je Vijeće preuzelo kao činjeničnu osnovu vlastitih odluka.
- 131 S druge strane, argument Vijeća i Komisije samo potvrđuje zaključak, već iznesen u točki 109., prema kojem se Vijeće u stvarnosti nije oslanjalo na ocjene iz odluka nadležnih tijela, nego na informacije koje je preuzelo iz tiska i s interneta. U tom pogledu, paradoksalno je to da Vijeće tužitelju prigovara to što na nacionalnoj razini nije osporavao činjenične navode koje ni ono samo nije uspjelo povezati s bilo kojom posebnom odlukom nadležnog tijela.
- 132 Valja dodati da se nijednim od gore izvedenih utvrđenja ne izlazi izvan okvira ograničenog nadzora koji je u nadležnosti Općeg suda i koji se sastoji, ne dovodeći time u pitanje široku diskrecijsku ovlast Vijeća, od nadzora poštovanja postupka i materijalne točnosti činjenica. Tako je Opći sud, osim toga, u presudi Sison T-341/07, t. 59. *supra* (EU:T:2009:372) morao provjeriti – i utvrdio – da su činjenični navodi protiv g. Sisona iz obrazloženja njegova zadržavanja na popisu osoba na koje se odnosi zamrzavanje financijskih sredstava propisno dokazani činjeničnim utvrđenjima koja su samostalno izvedena u odlukama nizozemskih tijela (Raad van State i Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage), a koje je Vijeće navelo u tim obrazloženjima (presuda Sison T-341/07, t. 59. *supra*, EU:T:2009:372, t. 87. i 88.).

- 133 Suprotno tome, u ovom predmetu Opći sud u obrazloženjima akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. ne raspolaže pozivanjima ni na jednu odluku nadležnog nacionalnog tijela čije bi obrazloženje mogao povezati s činjeničnim elementima koje je Vijeće upotrijebilo protiv tužitelja.
- 134 Nadalje valja istaknuti da je Opći sud, također u presudi Sison T-341/07, t. 59. *supra* (EU:T:2009:372), iako prethodno utvrdivši da činjenice iznesene u obrazloženjima akata Vijeća doista proizlaze iz dviju nizozemskih odluka navedenih u tim obrazloženjima, odbio navedenim odlukama priznati karakter odluka nadležnih tijela zato što za cilj nisu imale nametnuti dotičnoj osobi preventivne ili represivne mjere u vezi s borbom protiv terorizma (presuda Sison T-341/07, t. 59. *supra*, EU:T:2009:372, t. 107. do 115.).
- 135 Ako je Opći sud mogao na taj način odbiti činjenična utvrđenja koja su ipak potjecala od nadležnih tijela jer odluke tih tijela nisu bile „osude ili pokretanja istrage ili kaznenog progona“, to znači da u ovom predmetu člancima objavljenima u tisku – koji se u svakom slučaju ne spominju u obrazloženjima akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. – nije moguće dati postupovnu i dokaznu vrijednost koju Zajedničko stajalište 2001/931 priznaje isključivo odlukama nadležnih tijela.
- 136 Opći sud zaključno smatra da je korisno naglasiti važnost jamstava koja u tom kontekstu daju temeljna prava (vidjeti mišljenje u predmetu Francuska/People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Zb., EU:C:2011:482, t. 235. do 238.)
- 137 Uzimajući u obzir sva prethodna razmatranja, valja zaključiti da je Vijeće, donoseći akte iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. u gore opisanim okolnostima, povrijedilo kako članak 1. Zajedničkog stajališta 2001/931 tako i obvezu obrazlaganja.
- 138 Vijeće, međutim, navodi da je tužiteljeva uključenost u terorizam u svakom slučaju utvrđena u kontekstu predmetne tužbe. Ono se u tom smislu poziva na odlomke zahtjeva u kojima tužitelj navodi da je samo privremeno napustio svoje uobičajeno postupanje koje se sastojalo od toga da se poštedi civilno stanovništvo nakon „masakra kod Grobnice patrijarha“ koji je 25. veljače 1994. počinio jedan Izraelac i u kojima tužitelj tvrdi da je pribjegavanje samoubilačkim napadima bilo samo privremenog karaktera. Vijeće dodaje da tužitelj ne osporava svoju odgovornost za otmicu vojnika Gilada Shalita i smrt izraelskih vojnika.
- 139 Treba istaknuti da je Vijeće takvim postupkom u biti pred Sudom izmijenilo obrazloženje svojih akata iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014., svodeći razloge koji su prvotno sadržani u tim aktima na nekoliko činjeničnih elemenata koje je prema njegovu mišljenju tužitelj priznao pred Sudom.
- 140 Sud u okolnostima predmetnog slučaja ne može, međutim, pristupiti ocjeni koju treba provesti Vijeće jednoglasnim odlučivanjem.
- 141 Uzimajući u obzir sva prethodna razmatranja, iz kojih proizlazi da je Vijeće povrijedilo i članak 1. Zajedničkog stajališta 2001/931 i obvezu obrazlaganja jer se u obrazloženju nije pozvalo na odluke nadležnih tijela koje se odnose na djela koja se pripisuju tužitelju, valja poništiti akte Vijeća iz razdoblja od srpnja 2011. do srpnja 2014. te akte Vijeća iz srpnja 2010. i siječnja 2011. u dijelu u kojem se odnose na tužitelja, a za koje nije sporno da također ne sadrže pozivanje na odluke nadležnih tijela koje se odnose na činjenice pripisane tužitelju i koji su stoga obilježeni povredom obveze obrazlaganja.
- 142 Opći sud naglašava da ta poništenja, koja su posljedica bitnih povreda postupka, ne znače nikakvu suštinsku ocjenu o tome treba li tužitelja kvalificirati kao terorističku skupinu u smislu Zajedničkog stajališta 2001/931.

- 143 Imajući u vidu sva prethodna razmatranja, valja prihvatiti ovu tužbu i poništiti sporne akte, uz iznimku Obavijesti iz srpnja 2010., u odnosu na koju se tužba mora odbaciti (vidjeti točku 76.).
- 144 U pogledu vremenskih učinaka tih poništenja, valja podsjetiti, bez potrebe odlučivanja o prirodi pobijanih akata u svjetlu članka 60. stavka 2. Statuta Suda Europske unije, da članak 264. stavak 2. UFEU-a sudu Unije dopušta da, ako to smatra potrebnim, navede koji se učinci akata koje je poništio moraju smatrati konačnima.
- 145 U okolnostima ovog predmeta Opći sud smatra da, kako bi se izbjegla opasnost ozbiljnog i nepovratnog dovođenja u pitanje učinkovitosti mjera ograničavanja, uzimajući u obzir značajan utjecaj predmetnih mjera ograničavanja na tužiteljeva prava i slobode, na temelju članka 264. UFEU-a valja obustaviti učinke ove presude u odnosu na akte Vijeća iz srpnja 2014. na razdoblje od tri mjeseca od proglašenja presude ili, ako je uložena žalba u roku iz članka 56. stavka 1. Statuta Suda, do donošenja odluke Suda o toj žalbi.

Troškovi

- 146 Sukladno članku 87. stavku 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove, ako je postavljen takav zahtjev. Budući da Vijeće nije uspjelo u postupku, istom valja naložiti snošenje troškova, u skladu sa zahtjevom tužitelja.
- 147 Na temelju članka 87. stavka 4. podstavka 1. Poslovnika, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Stoga će Komisija snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Odluke Vijeća 2010/386/ZVSP od 12. srpnja 2010., 2011/70/ZVSP od 31. siječnja 2011., 2011/430/ZVSP od 18. srpnja 2011. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma, odluke Vijeća 2011/872/ZVSP od 22. prosinca 2011., 2012/333/ZVSP od 25. lipnja 2012., 2012/765/ZVSP od 10. prosinca 2012., 2013/395/ZVSP od 25. srpnja 2013., 2014/72/ZVSP od 10. veljače 2014. i 2014/483/ZVSP od 22. srpnja 2014. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i stavljanju izvan snage odluka 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 i 2014/72 poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Hamas (uključujući Hamas-Izz al-Din al-Qassem).
2. Provedbene uredbe (EU) Vijeća br. 610/2010 od 12. srpnja 2010., br. 83/2011 od 31. siječnja 2011., br. 687/2011 od 18. srpnja 2011., br. 1375/2011 od 22. prosinca 2011., br. 542/2012 od 25. lipnja 2012., br. 1169/2012 od 10. prosinca 2012., br. 714/2013 od 25. srpnja 2013., br. 125/2014 od 10. veljače 2014., br. 790/2014 od 22. srpnja 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i stavljanju izvan snage provedbenih uređaba (EU) br. 1285/2009, br. 610/2010, br. 83/2011, br. 687/2011, br. 1375/2011, br. 542/2012, br. 1169/2012, br. 714/2013 i br. 125/2014 poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Hamas (uključujući Hamas-Izz al-Din al-Qassem).
3. Učinci Odluke 2014/483 i Provedbene uredbe br. 790/2014 zadržavaju se na snazi tijekom tri mjeseca od objave ove presude ili, ako je uložena žalba u roku iz članka 56. stavka 1. Statuta Suda Europske unije, do donošenja odluke Suda o toj žalbi.
4. U preostalom dijelu tužba se odbacuje.
5. Vijeću Europske unije osim vlastitih troškova nalaže se i snošenje troškova Hamasa.
6. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

Forwood

Dehousse

Schwarzc

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 17. prosinca 2014.

Potpisi

Sadržaj

Okolnosti spora	2
Postupak i novi razvoj događaja tijekom postupka	2
Zahtjevi stranaka	6
Pravo	7
Uvodna razmatranja o predmetu tužbe kao i opsegu i dopuštenosti očitovanja tužitelja od 28. lipnja 2012.	7
Predmet tužbe	7
Doseg i dopuštenost tužiteljevih očitovanja od 28. lipnja 2012.	7
Dopuštenost tužbe u dijelu u kojem se zahtijeva poništenje Obavijesti iz srpnja 2010.	8
Zahtjev za poništenje akata Vijeća iz razdoblja od srpnja 2010. do srpnja 2014.	9
Troškovi	17